

Till minne av Gunnel Brundin

Gunnel Brundin har lämnat oss på Släktforskarnas Hus och i föreningen DALFOLK. Ännu en mångårig forskare, vän och medarbetare i "frivilligkåren" har avslutat sitt sökande efter anor på mikrokort och i databaser och för sista gången låst dörrarna till forskarsalen. Gunnel och jag var tillsammans inbokade för kvällsjouren 28 maj. Då hade hon redan flyttat över till den stora forskarsalen där det varken behövs datorer, mikrokort eller kunskaper i läsning av gammal text, forskarsalen där man i stället kan prata direkt med den man vill ha information om eller från.

Jag misstänker dock att hon kikade ner till oss från sin molnkant på kvällen den 28:e maj för att se hur vi skötte oss utan hennes medverkan. Noggrann var hon alltid. Mån om att allt skulle fungera till belåtenhet. Skrev ned frågor och kommentarer till oss "dagtidare" på små lappar, med en stil som för vart år blev allt mindre, allt tätare och allt mer svårtolkad.

Gunnel var alltid lika mån om att få information om förändringar och nyheter och att allt skulle bli rätt och riktigt. När det kallades till informationsträffar och vidareutbildning var hon bland de första att anmäla sitt deltagande. Det hörde också till undantagen att hon missade någon av våra gemensamma årsavslutningar på "Huset", även om ork och rörlighet på senare år la en del hinder i vägen.

Vi medarbetare på Släktforskarnas Hus, medlemmar i föreningen DALFOLK och volontärer i Frivilligkåren kommer att sakna Gunnel, hennes kunskap och erfarenhet, hennes goda humör och hennes vilja att alltid ställa upp. Jag personligen kommer dessutom att sakna våra samtal kring ett annat gemensamt intresse; Axel Munthe, Hildasholm och våra guideerfarenheter därifrån.

För Släktforskarnas Hus och DALFOLK
genom
Stenåke Petersson